

[illegible]

min älskade barnens vilja och
 käraste min

ma flogsthrömmes vilja också beteckna
hvar ena kort af oss och således laga vi hvar en 30-tara till. Vi skänka nu godaas förord till pa vilka
men det är det enda som har så att vi måste för att det hvar en till det igen. Det är så litet.

längre är det. Men nog är det godt för henne att
innan hon blir för gammal försöka en ny plats och
se hur det är i andra hus, nog kan hon kanske få
bättre i många fall men minn hon icke skall sakna
den vänlighet och förtrolighet hon alltid blifvit bemött
med hos oss? Bra många gånger måste hon också
lägga band på sitt lynne ty alla tala ej lika mycket
i den vägen som vår snälla mamma. Måtte nu Fi-
niffa lilla få det bra på sin alderdom, jag önskar
honne det af allt hjerta! Malo kommer jag ej så
mycket att sakna fast hon nog också har sina goda
sidor, men hon är ej uppriktig, som Fina, utan talar
alla om oss på ryggen fast hon alltid ser god ut, det
kan jag icke tåla. Med hvem skall gammnan gifta
sig? Hon kan nog bli en liten rund och fryntlig madam
med tiden, hon har goda anlag till det förste åtmin-
stone. Det är underligt hvad tjenstfolk här ha
små pretentioner mot hos oss och hvad de uträtta
mycket mera. Carolina och Fina här ha 60 Rdl. hvar
samt 6 till juldpenningar. Då gör Carolina alla köksysslor
samt går på torget och bäddar och städar vårt rum.
Fina städar de andra tre rummen passer upp och
ser efter barnen, hvilken sist och ejärden lättaste.

"Si kudu hade genawet i om daga jangjuga biyett till smil' wadin mod lokalwat, men
ommu ha en nidel war fait. "Hallekono das looj koratla si q jorwan si ja pengax, hleim"

Thaga musketed out of Bonnier's barn. Shackard was killed before he could get to the boat.

Tante är mycket noga med dem på allt sätt och läser
annan hvar smula när hon går ut samt har nycklar
na med sig. Carolina har ibland klagat att de få för
litet mat och vi ha nog också funderat hvad de må
äta till middagen när oftast maten blir slut här
inne; en spisbrödsbaka, just sådant som vi ha hemma
få de hvar om dagen. Vi ha nog smått tänkt att la-
rina vore bra trefflig att få med sig till Helsingfors
ty hon är alltid så glad och villig, ej en enda var min
ha vi sett sedan vi kommo af henne, men till höksa
skulle hon ej duga hos oss. Hon vill ej stanna här för
att allting i klädväg är så rysligt dyrt och hennes lön
räcker ej, hon tycker också att tante blivit så mycket
snålare än i Halmstad. Jag frågade häromdagen på
skämt af henne om hon hade lust att komma och tjena
till Finland och hon tycktes ej ha något dermot.
Vi ha haft så roligt åt farbror under veckan, han har ö-
kat på en finne i näsan som gifvit honom stor orsak
till oro, en annan skulle låta den vara i fred och torka
bort af sig sjelf, men farbror har bråkat med alla möjliga
medikamenter och salvor så att hans annars stora näsa
är än större och eldröd. En dag, när han satt och speg-
lade den med oro utropade han helt förskräckt: Hen-

vara lektoner, jag nödvändigt min afsejning som jag ej allmänhet
haga mycket ut af honom i början af. Hans stöckers var lilla pojke kunde vi ha
i

men sedan det enda hemmet her så att ni måste för att det skulle bli det igen. Det är så likt.
rika, kom och se, jag har ju fått hallbrand i den, den
ja alldeles blå! Tante sprang till men blef strax
lugnad och sade: Ah nej, gubbe lilla, det är af den
blå salpjan du smorde dit i jons. Jag ville raht dö
af skratt, det var så löjligt. Nu sitter han och badder
den med blyvatten och brännvin om lathorn ordinerat
om dagarna och som farbror stachare måste låta
bli att snusa har han börjat röka under tiden. O!
Tors han ej dricka för att ej echauffera näsan och så har
han suttit in i går och i dag, samt lagt sig till säng
kl. 6 allt för den lilla oskyldiga finness skull.
Vi ha svårt att vänja oss vid den tokiga uppfo-
tran barnen få, men säga dock aldrig något, det
vare ju högst ogranntaga att blanda sig i det.
När Ville vill ha något och tante ibland nekar,
så stampar han i golvet och skriker så han blir röd
i syna, då säger tante: är Ville tytt så får han.
Och så får han allt hvad han vill på det sättet. Far-
bror är ännu svagare och brukar ^{ändå} ibland förundsa
sig öfver hur Ville är så stygg. När tante är borta är
barnen så snälla ty då våga både Fins och vi hålla
liten kuras på dem. Elsa är en fastig kurrebina, som
nappa säger, men Gösta är snällast, hon om tycka

(3. 2. 1872)

vi riktigt om, han är också så lärahtig och förständig
fast han nog behöfde få litet ^{merat} kura. I sommar om
de komma till Dahlsbruk blir det godt för Gösta
att få Tramsays raska gossar till kamrater, mamma
och pappa hörde väl att Wolter Tramsay i höstas räddade
de två drunknande det varandra gången. De lära redan
från 6 år fått färdas ensamma omkring i skog och mark,
det blir något orent för Gösta, som jag icke tror om
att hitta ensam nedför trapporna. Nu säger jag
godnatt för i qväll, klockan har slagit 11. Och hvad
det skall bli ljusligt i sommar att hvar qväll få hyssa
edra kära mjuka händer och känna kysen på pannan,
hur skall jag kunna lefa tilldess. Godnatt, godnatt!
Den 4. Nu är det redan eftermiddag, det blef ej af
att skriva i förmiddags något, då vi redan kl. 11 gingo
i kyrkan och sedan på concerten så att vi först $\frac{1}{2}$ 4
kommo hem. Toini skriver om concerten.
Vet mamma jag kunde ej låta bli utan skref i on-
dags till Sigrid. Jag tycker att hon kanske väntar att
så höra ett vänligt ord i sin sorg och derfor skref jag.
Jag har ej alls väntat att Sigrid skulle säga åt Sofie
att hon skrivit till mig om dem, hon har ju ej vetat
af hela historien, bara det jag skref innan jag fick
den lilla

Stollendaren sade han att det för visst icke någon som vill ge sig upp. Det var mycket skönt
med vår klänna, många klänna, som stänger sig i låset. Det var en egen peng för familjen

(5781.2.3)

Sofies vänliga svar, och sedan Sigrid själf fick en så stor
sorg har hon säkert ej kommit en smula ihåg den
lilla ledsamheten. Nu skref jag heller ej mycket om
den utan sade endast hur ledsamt det är att Sofie
blef så ond. Ja, hvarför må de icke skriva? Jag är så
helt på att det är tante som ej låter dem ty Sofie har
ej länge vara ond det vet jag, Hanske brevet kommit
dort? Till Anna Nyberg skref vi äfven sist sändags
för att helst från någon af våra flickor få höra litet.
Tisdags voro Frans och Magnets här samt Rosa
Steyern deras kusin och Nina Engeström, tantes goda vän.
Vi hade ställt till ett litet lotteri på det sättet att
hvar och en från Frans och oss bidragit med 50 öre.
Tante och jag voro sedan om lördagen hos Leja och i
en bokläda, conditori m. m. och köpte en hel hop små
saker à 12 öre st. Dessutom hemtade alla några saker
hvar så att de blefvo hela 84 vinster. Dem lottade vi
då omkring på ett nytt, mycket roligt sätt och hvar
och en fick 4, 5 à 6 saker. Det var mycket treffligt.
Om tisdagen voro vi hos Bonniers, första gången
objudna. Der var herrar som spelte kort och både herr
och fru B. spelte med. Vi sutto då allena med flickorna
i ett annat rum och hade mycket muntert. Eva B.

helt bekant. Det vi sedan talte om att vi skulle betala Bonnier för våra spellet till sig själv
helt bekant. Det vi sedan talte om att vi skulle betala Bonnier för våra spellet till sig själv
helt bekant. Det vi sedan talte om att vi skulle betala Bonnier för våra spellet till sig själv